Çocuk ve Hayvanlar Krallığı

Ebru Mina TOMURCUK

Çocuk ve Hayvanlar Krallığı

Ebru Mina TOMURCUK

Güneşli bir sabah, Eli adında bir çocuk daha önce hiç görmediği küçük bir patika buldu. Patika iki uzun meşe ağacının arasından kıvrılıyor ve minik altın çiçeklerle parlıyordu. Eli yeşil tuniğini, kahverengi şortunu ve kırmızı boyun atkısını giymişti; yürürken kıvırcık siyah saçları zıplıyordu. Meraklanmıştı, bu yüzden nereye gittiğini görmek için patikayı takip etti.

Patika, üzerinde büyük ve dostça harflerle oyulmuş bir tabela olan ahşap bir kapıya çıktı: Hayvanlar Krallığı'na Hoş Geldiniz. Eli kapıdan baktı ve şaşkınlıkla nefesini tuttu. Her yerde hayvanlar vardı; atkılar, tasmalar ve şapkalar takmışlardı ve tıpkı insanlar gibi konuşup gülüyorlardı. Minik bir yelek giymiş bir sincap ona el salladı. "Merhaba, küçük gezgin! İçeri gel!"

Eli krallığa adım attı ve dallı boynuzları ve yeşil yapraklardan bir tasması olan uzun, yaşlı bir geyik olan Oaken ile tanıştı. Oaken onu içtenlikle karşıladı. "Bizim krallığımızda hayvanlar hüküm sürer ve her şeyi paylaşır," dedi geyik, kehribar rengi gözleri yumuşacıktı. Sonra sesi kısıldı. "Ama son zamanlarda paylaşmak zorlaştı. Üç topluluk tartışıyor ve kimse ne yapacağını bilmiyor."

Oaken, Eli'yi tüm hayvanların toplandığı büyük bir açıklığa götürdü. Dağ keçisi Peak bir yanda duruyordu; dağınık gri-beyaz tüyleri kabarmış, mavi yün atkısı sıkıca sarılmıştı. Diğer yanda okyanus kaplumbağası Coral dinleniyordu; geniş yeşil kabuğu pembe beneklerle doluydu. Aralarında orman hayvanları endişeli bir sıra halinde oturuyordu.

"Orman çok fazla su alıyor!" diye homurdandı Peak, çatlak toynağını yere vurarak. "Dağımızdan aşağı akan dere, devrilmiş dallarla kapatılıyor ve kayalık patikalarım kuruyor." Küçük taş çantasını sımsıkı tuttu. "Biz dağ halkı o suya içmek ve küçük dağ çiçekleri için ihtiyaç duyuyoruz."

Coral buruşuk başını kaldırdı ve bilge, neşeli sesiyle konuştu. "Ama dere, dağdan okyanusumuza çamur taşıyor," dedi; deniz kabuğu kolyesi hafifçe tıkırdadı. "Balıklarımız göremiyor ve mercanlar soluyor. Biz okyanus halkı da en az herkes kadar temiz suya ihtiyaç duyuyoruz." Arkasındaki kaplumbağalar yeşil başlarını salladılar.

Sonra genç bir geyik öne çıktı. "Ve ormanımız ikisine de ihtiyaç duyuyor," dedi. "Dereden içiyoruz ve ağaçların kökleri için suya ihtiyacı var. Ama herkes daha fazlasını almaya devam ediyor ve artık kimse paylaşmıyor." Hayvanlar hep bir ağızdan tartışmaya başladılar. Sesler yükseldi, tüyler uçuştu ve kuyruklar endişeyle sallandı.

Eli izledi ve dinledi. Küçüktü ama sabırlıydı ve önemli bir şey fark etti. Kimse dinlendiğini hissetmiyordu. Dağ keçileri konuşmak istiyordu. Okyanus kaplumbağaları konuşmak istiyordu. Orman hayvanları da konuşmak istiyordu. Eli elini yukarı kaldırdı. "Affedersiniz," dedi. "Hepimiz oturup birbirimizi tek tek dinleyebilir miyiz?"

Hayvanlar sustu. Oaken, burnunun üzerinde çiller ve aralıklı dişleriyle gülümseyen küçük çocuğa baktı. "Bu adil görünüyor," dedi yaşlı geyik. Büyük boynuzlarını indirdi ve yumuşak çimenlere oturdu. Peak oturdu. Coral büyük kabuğunu yerleştirdi. Tek tek, krallıktaki her hayvan geniş ve dostça bir halka halinde oturdu.

Eli her topluluktan endişelerini paylaşmalarını istedi. Peak onlara kuru dağ patikalarını ve susamış küçük çiçekleri anlattı. Coral onlara bulutlu okyanus suyunu ve soluk mercanları anlattı. Orman hayvanları onlara yaprakları sarkan ağaçları anlattı. Eli her bir kelimeyi dinledi, başını salladı ve hiç sözünü kesmedi. Hayvanlar da dinlediler ve öfkeli yüzleri yumuşamaya başladı.

Sonra Eli'nin aklına bir fikir geldi. Bir çubuk aldı ve toprağa bir resim çizdi. "Suyu sırayla paylaşsak nasıl olur?" dedi. "Önce dağ dereleri berrak aksın, sonra orman içsin, sonra temiz su okyanusa ulaşsın. Herkes su alır ve herkes onu temiz tutmaya yardım eder." Hayvanlar öne eğildiler, gözleri kocaman ve parıldıyordu.

Oaken ahşap madalyonuna vurdu ve gülümsedi. "Adil bir plan," dedi geyik. Peak yavaşça başını salladı. "Devrilmiş dalları temizleyebilirim," dedi küçük sakalını kaşıyarak. Coral köpüren bir dalga gibi güldü. "Ve biz okyanus halkı deredeki çamuru temizlemeye yardım edebiliriz," dedi. Orman hayvanları, herkes sözünü tutsun diye paylaşılan suyu korumayı teklif ettiler.

Hayvanlar bütün öğleden sonra birlikte çalıştılar. Peak güçlü bacaklarıyla dalları kenara itti. Okyanus kaplumbağaları ve balıklar çamuru temizlediler. Orman hayvanları kıyı boyunca yeni çimenler diktiler. Eli küçük taşları taşımaya yardım etti ve bir sincabın kıvırcık saçlarına yaprak bırakmasına güldü. Akşama doğru dere herkes için berrak ve parlak akıyordu.

O gece krallık açıklıkta büyük bir şölen düzenledi. Ateş böcekleri minik fenerler gibi parıldadı. Oaken, Eli'ye takması için yapraklardan bir tasma verdi. "Hepimizi dinledin," dedi geyik, "ve her topluluğa aynı şekilde davrandın." Coral başını salladı, inci tokası parıldadı. "İyi liderlik böyle görünür, küçük dostum."

Eli aralıklı dişleriyle gülümsedi. "Zor kısmı siz yaptınız," dedi. "Siz de dinlediniz ve paylaştınız." Dağ keçileri, okyanus kaplumbağaları ve orman hayvanları ay yükselene kadar birlikte dans edip şarkı söylediler. Peak bir oyun için taşlarını paylaştı, Coral okyanus hikâyeleri anlattı ve orman hayvanları yumuşak ağaç şarkıları söylediler.

Gitme zamanı geldiğinde hayvanlar Eli'yi ahşap kapıya kadar geçirdiler. "Yakında yine gel," dedi Oaken; Peak ve Coral da başlarını salladılar. Eli el sallayarak vedalaştı, kırmızı boyun atkısı esintide dalgalanıyordu. Adaletin ve dostluğun bir krallığı güçlü, mutlu ve aydınlık kıldığını bilerek sıcacık bir kalple eve yürüdü.